

اشاره:

در مقاله سمیر امین تحت عنوان: «**بدیل سیستم جهانی شده و نظامی شده نولیبرالی، امپریالیسم امروز و تهاجم هژمونی طلبانه ایالات متحده**» (روی همین سایت) ص ۷، از «طرح کلمبیا» نام برده شده است. دوست محترمی از هلند، با امضای نادر، نوشته‌ی زیر را در توضیح طرح مزبور و اینکه Plan Colombia مربوط به آمازون نیست نوشته و برای ما فرستاده است. با تشکر، این توضیح را عیناً در پی مقاله استاد سمیر امین می آوریم و به دوستان و مراجعه کنندگان یادآوری می نمایم که از آراء انتقادی و برداشت های آنان استقبال می کنیم.

سایت اندیشه و پیکار

در باره طرح آمریکایی کلمبیا (Plan Colombia)

نوشته نادر از هلند

دولت آمریکا در دوران ریاست جمهوری بیل کلینتون طرحی با نام Plan Colombia برای دخالت هرچه بیشتر در امور داخلی کشور کلمبیا اعلام کرد که به موجب آن، دولت آمریکا مبلغ ۱/۳ میلیارد دلار تسلیحات نظامی به ارتش کلمبیا می دهد و مستشاران آمریکایی، افراد ارتش کلمبیا را آموزش نظامی می دهند. هدف رسمی و اعلام شده این طرح مبارزه با مواد مخدر در کلمبیا است.

بر اساس این طرح، دولت و ارتش آمریکا تصمیم دارند با پاشیدن مواد شیمیایی مثل Agent green و Round Ultra بر روی مزارع کشاورزان کلمبیا، مزارع کشت کوکائین را نابود کنند.

دولت آمریکا چریک های چپگرا را متهم به دست داشتن در قاچاق مواد مخدر به آمریکا می کند، اما این چریک ها رسماً اعلام می کنند که خود در کشت و قاچاق مواد مخدر هیچ نقشی ندارند، اما در مناطق تحت کنترل آن ها کشاورزان کلمبیایی با پرداخت مالیات، مجاز به کشت کواد مخدر مثل کوکائین می باشند.

سازمان FARC-EP با داشتن ۱۰۰۰۰ چریک مسلح بزرگترین سازمان چریکی کلمبیا است و در دوران مذاکرات صلح با دولت Pastrana منطقه ای به وسعت کشور سوئیس را در مناطق مرکزی کلمبیا در کنترل خود داشت و اما با به شکست کشیده شدن صلح با دولت مرکزی و آمدن دولت جدید به رهبری آقای Urbie که تمایلات راست افراطی دارد ارتش کلمبیا به مناطق تحت کنترل FARC حمله کرد و چریک ها مانند گذشته به جنگل ها پناه بردند.

دولت آمریکا در حالی به بهانه مبارزه با مواد مخدر در صدد گسترش نفوذ سیاسی - نظامی خود در آمریکای جنوبی است که بزرگترین کارتل مواد مخدر به نام «کالی کارتل» در مناطق تحت کنترل سازمان راست افراطی به نام Auc که ۵۰۰۰ آدمکش حرفه ای در اختیار دارد، فعال است. طرح کلمبیا از طرف سازمان های حقوق بشر مثل سازمان عفو بین المللی و سازمان دیدبان حقوق بشر و سازمان های غیر دولتی و حتی از طرف سردبیر مجله شیمیدانان آمریکایی به نام Chemical and engineering به دلیل عوارض منفی کاربرد مواد شیمیایی بر زندگی و سلامت افراد غیر نظامی و حیوانات و گیاهان غذایی آن ها محکوم شده است.

بر اساس گزارش سازمان Corp Watch دولت آمریکا بر خلاف قرارداد بین المللی منع کاربرد مواد میکروبی و شیمیایی به نام BTWC، در سال ۲۰۰۰ مقدار ۱۶۵۷۵۰ گالن و در شش ماه اول سال ۲۰۰۱ مقدار ۷۰۰۰۰ گالن از ماده شیمیایی Round Ultra و Agent green که قبلاً در ویتنام از آن ها استفاده کرده است بر روی مزارع

کشاورزان کلمبیایی پاشیده است که در سال ۲۰۰۱ تعداد ۲۸۹ نفر از ناراحتی پوستی و معده مریض شده اند و تعداد ۱۷۸۳۷۷ عدد گاو، اسب، خوک، سگ، مرغ و ماهی مرده اند.

دولت آمریکا در حالی ۱/۳ میلیارد دلار تسلیحات به ارتش کلمبیا می دهد که از جمعیت ۴۲ میلیونی کلمبیا ۱۸/۳ میلیون نفر بیکار اند و رقم رسمی بیکاری ۱۷ درصد می باشد. ۵۵ درصد از مردم فاقد درآمد ثابت هستند و ۴۴ درصد با روزی دو دلار و ۳۲ درصد با روزی کمتر از یک دلار در روز زندگی می کنند. شرکت آمریکایی Occidental و شرکت انگلیسی BP-Amoco که عمده ترین کمپانی های نفتی فعال در کلمبیا هستند، متهم شده اند که با جوخه های مرگ راستگرایان برای قتل فعالین اتحادیه های کارگری همکاری می کنند. کشور کلمبیا بزرگترین قتلگاه فعالین اتحادیه های کارگری جهان لقب گرفته است. به گفته اتحادیه مرکزی کارگران کلمبیا که ۶۰ درصد کارگران عضو آن هستند از سال ۱۹۸۶ تا سال ۲۰۰۰ تعداد ۲۳۰۰ نفر از اعضای این اتحادیه به قتل رسیده اند. به گفته کنفدراسیون بین المللی اتحادیه تجارت آزاد که مقر آن در شهر بروکسل است در سال ۲۰۰۲ تعداد ۱۷۶ نفر از فعالین کارگری و در مجموع ۸۰۰۰ نفر از مردم کلمبیا در درگیری های داخلی به قتل رسیده اند.

جنگ داخلی در کلمبیا در سال ۱۹۴۸ زمانی شروع شد که رهبر حزب چپگرای لیبرال که قصد انجام اصلاحاتی به نفع دهقانان فقیر و بی زمین داشت و از محبوبیت توده ای برخوردار بود و به دست افراد حزب محافظه کار حاکم به قتل می رسد. به دنبال این قتل، مردم مترقی و نیروهای چپگرا دست به اسلحه می برند و در جنگل ها و مناطق روستایی به مبارزه مسلحانه با زمینداران بزرگ و دولت مرکزی می پردازند. در مقابل، زمینداران بزرگ با کمک ارتش به تسلیح طرفداران خود می پردازند و تشکیلات تروریستی جوخه های مرگ به نام AUC را ایجاد می کنند که وظیفه مبارزه با چریکهای چپگرا و ترور فعالین اتحادیه های کارگری و احزاب سیاسی چپ را بر عهده دارد.

دومین سازمان چریکی چپگرای کلمبیا ELN نام دارد و با داشتن ۵۰۰۰ چریک مسلح موضع آشتی ناپذیری با دولت مرکزی دارد و در مذاکرات با دولت شرکت نمی کند. این سازمان تأسیسات صدور نفت را هدف نظامی اعلام کرده است. از سال ۱۹۸۰ تا کنون ۹۵۰ بار لوله های صدور نفت مورد حمله و تخریب چریک ها قرار گرفته است. بر اساس طرح کلمبیا قرار است ۹۸ میلیون دلار صرف حفاظت از لوله های صدور نفت بشود و دولت کلمبیا علاوه بر اینکه ۱۵ درصد از نیروهای ارتش را برای حفاظت از لوله ها به کار گرفته است قرار است ۱۵ هزار نفر از بومیان محلی را که شامل ۵۰۰۰ نفر اعضای باند AUC می شوند استخدام و مسلح کرده به کار حفاظت از لوله ها بگمارند. رهبران کشورهای آمریکای جنوبی در تاریخ ۲۳ مه ۲۰۰۲ در کشور پرو دور هم جمع شدند و به دولت کلمبیا پیشنهاد کردند که مذاکرات صلح را با فارك از سر بگیرد، اما در همین زمان يك هواپیمای جاسوسی آمریکایی که حامل مأموران سیا بوده است در جنگل ها سقوط می کند و ۶ سرنشین آن به دست چریک های فارك اسیر می شوند و وقتی که ارتش کلمبیا برای نجات اسرا اقدام می کند، سازمان فراك همه آن ها را به قتل می رساند. سازمان های چریکی کلمبیا صحبت از ویتنام دیگری برای آمریکا می کنند و با توجه به وضعیت تاریخی، سیاسی و اجتماعی، احتمال صلح بین چریک های چپگرا و دولت مرکزی و نیروهای راست افراطی، بعید به نظر می رسد. بنا بر این، امکان مداخله هرچه بیشتر دولت آمریکا در امور داخلی کلمبیا بسیار جدی و واقعی ست. قبل از حمله ارتش آمریکا به عراق Urbie رئیس جمهوری کنونی کلمبیا از دولت آمریکا درخواست می کند که طرحی مشابه عراق، برای کلمبیا تدارک ببیند.

-----
* برای اطلاع بیشتر درباره کلمبیا می توانید به این سایت رجوع کنید:

www.colombiapace.org/gallery.html